

Fronda Dieceza

Organul oficial al eparhiei ortodoxe române a Caransebeș

Abonamente	
Parohii cl. I	450 Lei
" cl. II	400 Lei
" cl. III	350 Lei
Sub clasă	300 Lei
Particulari	200 Lei

MANUSCRISELE SE VOR TRIMITE PE ADRESA
CONSILIULUI EPARHIAL, SECȚIA CULTURALĂ

Publ	
Concurs protopoparohii	400 Lei
" " " "	400 Lei
Diferite publicații cm.	4 Lei

Mitropolia Banatului

În sfârșit; după atâția ani de trudnică luptă, se realizează idealul care a solidarizat, într'un elan de mistică spontaneitate, întreg poporul bănățean: Mitropolia Banatului!

Am trăit în ziua de 26 Octombrie 1947, un eveniment, cu adevărat epocal: Intronizarea primului Mitropolit al restauratei Mitropolii a Banatului.

Am fost martorii concretizării visului pe care l-au purtat, în șoapta dorurilor neîmplinite, veacurile de sibiucium ale poporului și Bisericii noastre bănățene. Am fost martorii împlinirii visului, pentru care s'au ridicat vijelios, în volbura revoluției dela 1848, țărani bănățeni, hotărâți a strica rânduielile unui destin mașter și a-și face lege și dreptate în propriul lor pământ, cerând prin glasul răscolitor al vizionarului Eftimie Murgu: „obișnuitul lor mitropolit“.

Mitropolia Banatului nu este darul hazardului, nu este darul unor împrejurări favorabile. Mitropolia Banatului este rezultatul unor lupte conștiente și, adeseori, dureroase.

Ea este rezultatul unor lupte, susținute permanent, de cei mai luminați bărbați ai Banatului, ale căror chipuri, imensificate în admirația veacurilor până la legendă, rămân neșterse în istoria justiției reparatorie a Banatului. Elanul și perseverența acestor bărbați, pomeniți cu cinste la solemnitățile intronizării din 26 Octombrie a. c., constituie predoslovia marilor realizări de azi.

Restaurarea Mitropoliei Banatului, încheie un bilanț de revendicări

și atitudini protestatate față de neocotirea unor legitime drepturi ale Bisericii bănățene. Încheie o epocă lungă de meticuloase cercetări istorice și raționale argumentări pentru temeinicia aspirațiilor noastre și deschide noi orizonturi spiritualității bănățene.

Realizarea acestui postulat, pe lângă bucuria ce ne-o prilejuiește, ne impune și mari obligații. „Trebuie să ne înălțăm cu duhul, a spus Inalt Prea Sfințitul Mitropolit cu prilejul intronizării, prin toată gândirea și viețuirea noastră și cu toată virtutea noastră la înălțimea formei de organizație bisericească-cu care a fost înzestrată provincia noastră. Trebuie să ne arătăm vrednici de binecuvântarea ce ni s'a împărțit de sus, ca să nu fim judecați și osândiți, ca unii ce nu am băgat în seamă hărul ceresc ce s'a revărsat asupra noastră...“

Cinstind, după vrednicie, pe toți înainte luptătorii pentru realizarea Mitropoliei Banatului, mulțumim lui Dumnezeu pentru că ne-a hărăzit acest moment de epocală însemnătate istorică: „reintegrarea Bisericii strămoșești din provincia noastră în drepturile ei străvechi.“ Iar pentru întâiul Mitropolit al restauratei Mitropolii a Banatului, ne rugăm Tatălui din Ceruri „să-l dăruiască sfințitor Sale biserici în pace, întreg, cinstit, sănătos, întru zile îndelungate, drept îndreptând cuvântul adevărului.“

Intru mulți ani, Inalt Prea Sfințite!

Prot. Dr. MARCU BĂNESCU

Solemnitățile întronizării I. P. S. Mitropolit al Banatului

Sfântul Sinod al Bisericii noastre, în sesiunea ordinară ținută la 2 Iulie a. c., și-a dat avizul favorabil pentru ridicarea Arhiepiscopiei Timișorii, la rangul de Mitropolie a Banatului. Iar Adunarea Deputaților în ședința din 19 Septembrie 1947, a votat Legea Nr. 325 pentru înființarea Mitropoliei Ortodoxe Române a Banatului, cuprinzând eparhiile; Arhiepiscopia Timișorii, Morisenei și Lipovei și Episcopia Caransebeșului. Prin aceeași lege I. P. S. Arhiepiscop Dr. Vasile Lazarescu, devine Mitropolit al Banatului.

După ce a primit investirea regală în ziua de 11 Octombrie 1947, I. P. S. Mitropolit Dr. Vasile Lazarescu, a fost întronizat în ziua de 26 Octombrie a. c.

Serbările împreunate cu întronizarea I. P. S. Sale, au început Sâmbătă d. a. în marea Catedrală mitropolitană din Timișoara. După săvârșirea Vecerniei, în prezența P. S. Sale Episcopului Veniamin al Caransebeșului, au concertat corurile: Corul Catedral sub conducerea Dlui Dr. Nicolae Ursu, Speranța condus de Dl Cornel Maghețiu și Corala Banatului sub conducerea Dlui Sava Golumba. Concertul a fost ascultat, cu deplină mulțumire, de o mare mulțime de credincioși din toate straturile sociale.

Serbările de Duminică

Duminică dimineața, după programul stabilit, la orele 8.30 s'a format o impresionantă procesiune, care a pornit cu preoții în frunte, dela Catedrală spre Reședința Mitropolitană, spre a aduce pe I. P. S. Mitropolit.

La orele 8.50 I. P. S. Mitropolit a fost întâmpinat în fața Catedralei de un alt sobor de preoți și diaconi. În Catedrală I. P. S. Sa a fost primit de PP. SS. Lor Episcopul Nicolae al Orăzii și Veniamin al Caransebeșului.

Sf. Liturghie s'a început la orele 9. I. P. S. Sa a fost înconjurat de următorul sobor: P. S. Sa Dr. Nicolae Popovici, episcopul Orăzii, P. S. Sa Veniamin Nistor, episcopul Caransebeșului, I. P. C. Sa Arhim. Dr. Laurențiu Busuioc, I. P.

C. Sa Arh. Dinu (Oradea), P. C. Lor Prot. Romul Ancușa, Isaia Suru, Dr. Iacob Crețiu, Dr. Marcu Bănescu (Caransebeș), Dr. P. Țiucra, I. Gheția, T. Golumba și C. Vuia (Timișoara) și diaconii: Moga (Oradea), D. Băloni (Caransebeș), A. Mihailovici, V. Perian, M. Gligor și P. Martin (Timișoara).

La Sf. Liturghie au asistat: Dl Ministru, al Cultelor Radu Roșculeț, Dl Secretar General Scarlat Huhulescu și Dr. Ioan Vască. D. Vestemeanu, director în Ministerul Cultelor, Ioan Suciu, Filaret Barbu, Victor Curuțiu, Dl Prefect Dr. Titus Ionescu, Dl Primar Dr. Iosif Petric, etc., etc.

În strana stângă au ocupat loc reprezentanții cultelor din Banat. Din partea Sf. Sinod a participat P. C. Sa Păr. Gheorghe Vintilescu, directorul Sf. Sinod.

După Sf. Liturghie, Dl Ministru al Cultelor a cetit în fața credincioșilor, Legea și Decretul Regal pentru înființarea Mitropoliei Banatului. Apoi P. C. Sa Păr. Gheorghe Vintilescu, a cetit Gramata patriarhală.

Dl. Ministru Radu Roșculeț, în câteva cuvinte adânc simțite, a arătat strădania Bănățenilor de a-și vedea mitropolia lor, făcând cele mai bune urări I. P. S. Mitropolit și Mitropoliei Banatului.

Emoționat până la lacrimi, I. P. S. Sa și-a rostit cuvântarea de întronizare, arătând că, prin reînființarea Mitropoliei Banatului, „se leagă din nou firul succesiunii de mitropoliți ai Banatului, întrerupt prin trecerea la cele vecinice a mitropolitului Iosif cel nou dela Partoș, sfântul Banatului, întâmplată în anul 1550 și a lui Nicolae Dimitrievici dela 1744”. Mulțumește apoi, M. Sale Regelui Mihai I, I. P. S. Patriarh Nicodim, Guvernului Dr. Petru Groza, Dlui Ministru Radu Roșculeț și tuturor ostenitorilor pentru realizarea visului secular al Bănățenilor.

După aceste solemnități ale întronizării, s'a săvârșit un parastas pentru episcopii și mitropoliții bănățeni, trecuți la cele vecinice.

Recepția dela Reședință.

La orele 12.30, reprezentanții autorităților civile și militare, au prezentat I. P. S. Mitropolit omagiile și urările lor de bine. Au vorbit: Dl Ministru Radu Roșculeț, P. S. Sa Episcopul Veniamin, P.

C. Sa Nanu, consilier, în numele Mitropoliei Ardealului, Dr. N. Brnzeu, din partea bisericii greco-cat., și reprezentanții bisericii catolice, sârbești, reformate, luterane și mozaice, Dl General Nicolescu-Cociu comand. Reg. IV Militare, Dl Prefect Dr. T. Ionescu, Dl Primar Dr. I. Petric, Prof. Dr. Ilie Toma, etc.

Tuturor vorbitorilor le-a răspuns I. P. S. Mitropolit. Alături de I. P. S. Sa se afla bătrânul Său tată, în frumosul său costum fărânesc. Copleșit de duioșie vrednicul țaran bândătean a asistat la înălțarea fiului său la cea mai înaltă treaptă bisericească.

După recepție, s'a servit o masă comună la restaurantul Lloyd, unde au toastat: I. P. S. Mitropolit, P. S. Episcop Veniamin, Dl Ministru Radu Roșculeț, deputat Bujor Popovici și Pr. Tint, Prof. Arcușă, Nanu și Dl Prefect T. Ionescu.

Semnificația prieteniei româno-sovietice

Creștinismul e religia iubirii și a mântuirii integrale. E ideal și jertfă pentru umanitate. În centrul doctrinei creștine, stă Iisus cel crucificat pentru împăcarea creatorului cu creatura și pentru salvarea omului din instincte, cât și pentru împăcarea și pacea lumii.

Pace vouă și să vă iubiți unul pe altul e testamentul lăsat lumii de Mântuitorul Hristos. Biserica întemeiată de Iisus în lume propovăduiește dragostea de om și eliberarea lui de sclavie, se roagă nferu pentru pacea lumii și unirea tuturor, de a fi toți o turmă și un Păstor. Pentru armonie între neamuri și înțelegere între oameni se străduiește sacerdoțiul creștin.

Etica creștină e dinamică și creatoare. Idealul evanghelic e omul nou, convertit la slăcări iubirii, a iertării, a muncii creatoare, a dreptății sociale și a libertății naționale. Toți să fim o inimă și un suflet, toți avem dreptul la viață și fericire, toți avem dreptul la cultură și progres, atât ca indivizi cât și ca popoare.

În perspectiva acestor realități, concepția creștină, e pentru demnitatea și personalitatea omului și pentru dreptul la viață a tuturor popoarelor.

Poporul român trăitor al vieții creștine, e dornic de pace și n'a căutat să asuprească împilari. Popor pașnic și blând a trăit în frăție ca toți vecinii și a ținut legătura dragostei și a păcii în toată istoria sa. Omenia și bunătatea țaranului nostru, constitue trăirea integrală a credinței creștine, care condamnă crima, violența, teroarea și războiul agresiv. Singura ofensivă recomandată de Biserică e a dragostei, a milei și a păcii. Unica luptă pe care ne-o cere Biserica e lupta cu noi înșine, cu egoismul și pofta de dominație. Când omul reușește să se învingă pe sine și duhul mamonistic din lume și ura luciferică dintre popoare, atunci conflictele sângeroase și lupta de clasă e desființată.

Specularea omului de către om și a popoarelor mici de către cele mari, duce la proteste, la lupte, la revoluții și la măceluri; căci libertatea și dreptatea sunt imponderabilele vieții omului și a popoarelor.

Creștinismul, religia păcii și a înfrățirii universale, e lângă lupta poporului pentru eliberare, pentru dreptate și pentru progres; dar toate acestea în spiritul colaborării și al luminii ce vine din piscurile înșorite ale spiritualității.

În perspectiva păcii și a dragostei de om și umanitate, poporul român a căutat să trăiască în prietenie cu toate neamurile și în special cu toți vecinii. Legați de glia străbună și orientați după idealul vieții spirituale, în istoria noastră bimilenară am luptat și muncit pentru independență, pentru progresul poporului și pentru pacea lumii. Niciodată n'am atacat pe nimeni, ci întotdeauna ne-am apărat cu toată jertfa și sacrificiile cerute.

Prin destin și comunitatea de credință am fost legați de poporul rus, căci pentru noi Moscova era a treia Romă.

În trecutul poporului nostru raporturile de prietenie și colaborare cu vecinul din Răsărit au fost suficient demonstrate. Kievul, după căderea Bizanțului devine centrul puternic al ortodoxiei. Ierarhii Bisericii române și domnitorii noștri, țin legături strânse cu Biserica ortodoxă a Rusiei. Am dat Bisericii din Rusia pe învățatul Grigore Tamblac și pe eruditul Petru Movilă, ca mitropolit al Kievului; iar Academia Teologică din Kiev ne a educat pe marii păstori ai țării noastre ca: Filaret Scriban, Melkisedec, Udriște Năsturel și chiar octogenarul Nicodim, Patriarhul României.

Rusia ne-a mai dat pe reformatorul vieții monahale, pe Paisie Velicikovski, originar din Poltava. La fel Mitropolitul Antim Ivireanu e originar din Caucaz. Limba slavă a fost limba cultului în Biserica noastră. Ivan cel Groaznic ne-a trimis icoane și podoabe bisericești.

În epoca lui Vasile Lupu și Matei Basarab, ne-au venit din Rusia tiparnițe și maștri tipografi; prin Petru Movilă și Mihail Feodorovici s'a instalat în Moldova prima tipografie.

Prin înființarea Academiei latine din Iași, Vasile Lupu a contribuit la introducerea limbii naționale în serviciul divin.

Această acțiune e continuată de Mitropolitul Dosoftei, ce a primit din Rusia tiparnițe și a tradus cărți de valoare pentru popor.

Comunitatea de credință a contribuit și la întărirea legăturilor politice dintre Români și Ruși. Ștefan cel Mare se căsătorii cu ducesa Evdochia și căsătorii pe fiica sa Olena cu fiul țarului Ivan al III-lea. La fel Petru Rareș și Mihai Viteazul au fost ajutați cu bani pentru nevoile militare.

Când în sec. XVIII s'a pornit de catolicism o aprigă prigoană contra Bisericii noastre ortodoxe la Rusia am aflat sprijin moral și material.

Legăturile diplomatice erau întărite prin slujitorii Bisericii. Domnitorul Alexandru Cocșonul a trimis la Moscova pe Mitropolitul Luca Ciprianul spre a cere ajutorul Rusiei. La fel Mitropolitul Varlaam a avut misiuni diplomatice și întrețineă corespondență personală cu țarul și demnitarii dela Moscova.

Învățatul Dimitrie Cantemir, pribeag în Rusia a fost șefnicul în ale învățătorei și științei a lui Petru cel mare.

Noi am dat Rusiei pe spătarul Nicolae Milescu, care a fost trimis în misiune diplomatică în China.

Frăția de arme a poporului nostru cu poporul rus s'a manifestat în timpul lui Alexandru cel Bun, Mircea cel Bătrân și Ioan Vodă cel cumplit și culminează în lupta comună contra Turcilor, prin câștigarea independenței naționale la Plevna.

La înfăptuirea unirii din 1859 am fost susținuți de Rusia, împotriva Turciei, Angliei și mai ales a Austriei, care voia să pregătească o intervenție militară pentru anularea dublei alegeri a lui Alexandru I.

Cuza. După cucerirea independenței din 1877, România s'a bucurat de ajutor militar din partea Rusiei și în primul războiu mondial. Armata română și rusă a rezistat contra armatei lui Makensen și a oprit-o pe Siret, salvând Moldova de ocupația germană. La Mărășești ca și la Plevna sângele soldatului nostru s'a unit în moarte cu a soldatului rus și a rodit independența și unitatea națională.

Istoria ne arată că în lupta poporului pentru independență și libertate, pentru progres și cultură, am avut sprijin și ajutor dela poporul rus și am colaborat fie pe plan religios, fie pe plan politic și fie pe plan cultural.

Acum, când lumea e sătulă de război și dorește pacea, noi nu putem uita că și în războiul ce a trecut sângele ostașului nostru s'a înfrățit pe câmpul de luptă cu al ostașului sovietic și ne-au eliberat frații din Ardealul de Nord.

În zorii păcii și a libertăților democratice, poporul nostru dorește prietenia cu U. R. S. S. și șuntăm recunoscători pentru sprijinul dat la Conferința dela Paris și pentru ajutorul în cereale dat în cei doi ani de secetă și alte materiale pentru refacerea industriei distrusă de războiu.

Dorim ca toate popoarele să se desvolte în libertate și pe cale pașnică să ne înfrățim și să ne respectăm unii pe alții, pentru binele poporului și progresul umanității.

Prietenia româno-sovietică se bazează pe cunoașterea reciprocă, pe colaborare pe plan economic și cultural și pe prietenia cu toate popoarele iubitoare de pace.

La frăția de arme pe câmpul de luptă, să adăugăm colaborarea economică și culturală cu U. R. S. S. și prin aceasta vom contribui la pacea lumii, la înfrățirea popoarelor și la înlăturarea războiului și așa vom putea înfăptui marile reforme sociale și morale spre binele poporului și viitorul patriei noastre.

Cel ce nu lucrează să nu mândăne.

Munca și cruțarea aduce belșug.

Nici un petec de pământ să nu rămână neînsămânțat.

Sf. Grigorie din Nazianz autor dramatic?

Îl cunoșteam până acum pe celebrul teolog și fost episcop de Sasima și Constantinopol, ca un ne'ntrecut poet, ba chiar ca „primul și cel mai mare poet creștin al veecurilor primare ale erei noastre“ (Ioan G. Coman, *Geniul sf. Grigorie din Nazianz*, Buc., 1937, 28 sqq; Idem, *Tristețea poeziei lirice a sf. Grigorie de Nazianz*, Buc. 1938; cf. și articolul de minimă importanță a lui Iosif E. Naghiu, *Despre poemele sf. Grigorie*, în: *Fântâna Darurilor*, Buc., An. IX, Nr. 2, Febr. 1937, pp. 63—71). Răsfoindu-i opera însă, în ediția publicată de abatele I. P. Migne, ne-am mirat găsind printre operele sale și o dramă intitulată *Χριστός πάσχων*, adică „Hristos pătimitorul“ (Migne, P. G. XXXVIII, col. 133 A sqq.). Nu știm că prin genurile literaturii patristice se înnumără și producțiuni de acest fel.

Numai că mirarea noastră dela început s'a transformat într'o serie într-oagă de întrebări, ce-au născut în urmă, ele înșile, nenumărate alte probleme noi. Astfel ne-am isbit de obiecția unora cari afirmă că „Hristos paschon“ n'ar aparține vestitului episcop autor de poeme, ci lui Apollinarie, unui oarecare Grigorie, fost ierarh al Antiohiei (cf. Evagrie, *Ist. b's. V, 6*), lui Teodor Prodromul, sau în fine, unui scriitor din sec. XI—XII.¹ De aici apoi au pornit cercetări din cele mai minuțioase asupra textului, asupra aspectului lui gramatical și metric, asupra dependenței de teatrul antic, etc.²

Ar fi puțin cam obositor pentru cititorul neprevenit de-a începe să-i înșirăm toate aceste subtilități de istorie literară ori de filologie. De aceea ne vom mărgini a rezuma drama în chestiune, și apoi, vom trata unele scurte concluzii.

Scrierea noastră începe, după modelul pieselor antice, printr'un prolog în care putem citi următoarele: „După ce ai ascultat cu evlavie poemele, voești acum să-ți pleci urechea, în mod poetic, pietății; fii deci atent; acum vorbesc despre pătimirea Celui ce a mântuit lumea, după (scil. imitându-l pe) Euripides (vo. 3—4: *νῦν τε καὶ Εὐριπίδην Τὸ κοσμοσωτήριον ἔξεσθ' ἰδέσθαι*), de unde vei lua cunoștința de mysticile cuvinte, de

parcă acum le ar rosti gura tinerei Fecioare, sau ucenicul prea iubit al lui Rabbi (Ioan). În primul rând voiu înfățișa pe Maică, cum se cuvine, care plânge în timpul patimei și morții Fiului ei, cum și din pricina începutului nenorocirii, căci dela început s'a descoperit mamei Cuvântului adevărata pricină a venirii Lui, cum și aceea că trebuia să sufere pe nedrept. Căci de n'am fi păcătuit, n'am fi fost dela început condamnați la moarte. Dacă nu ne-am fi lăsat înșelați de șarpe, nici animalul vicleniei n'ar fi adus nenorocirea, moartea ar fi fost supusă unei drepte judecări, răul n'ar fi rămas nepieritor, omul n'ar fi fost supus prin destin sângerării și suferinței. Bunavoința Creatorului a făcut nemuritor pe Stăpânul vieții, pe Dumnezeu Logosul, și a dat viață întregii firi. Cum n'a îngăduit umilirea (*ἀκένωσις, ἀκένωσ*). Cuvântului, nici acum nu va suferi a vedea nedreptatea, ci o va învinge. Persoanele tragediei sunt: Preacintita Maică, fecioara ucenică (Maria Magdalena), corurile, ajutoarele Maicei Domnului“ (Migne, P. G. XXXVIII, col. 123 A—136 A).

Iată, dar cum autorul însuși indică în câteva cuvinte tot conținutul dramei sale. Urmează apoi desfășurarea „acțiunii“, dacă se poate vorbi despre așa ceva. Unde se petrec lucrurile, nu ni se spune precis dela început. Impărțirea în acte ori scene nu este făcută.

Diacon N. Corneanu

1. Eichstädt, *Drama Christianum, quod Χριστός πάσχων* inscribitur, nunc Gregorio Nazianzeno sit tribuerdum Iera, 1816; Aug. Döring, *De tragedia christiana quae inscribitur Χριστός πάσχων*, Barmen, 1864; Joh. Dräseke, in: *Jahrbuch für protest. Theologie*, X (1884) pp. 69—74; I. B. Brambs, *De auctoritate tragediae christianae quae inscribitur Χριστός πάσχων* sein? Eichstädt, 1874; L. Hillbergi *Theodoros Prodromus der Verfäes Χριστός πάσχων* in: *Wiener Studien*, VIII (1886) pp. 282—314; Naetrag, XXV, (1887) pp. 221 sq.

2. Cf. Tycho Mommsen *Beiträge zur Lehre von den griechischen Präpositionen*, Frankfurt-Berlin, 1886—1895, pp. 627 sq; F. L. von Cleef, *The Pseudo-Gregorian drama Χριστός πάσχων in ist relation to the text of Euripides*, Transactions of the Wisconsin academy of sciences, arts and letters, vol. VIII, (Wisconsin, 1892) pp. 363—378.

Cuc. Preoți să premerge cu exemplu în toate, — și în munca câmpului.

Cred că cei ce se roagă fac mai mult pentru lume decât cei ce fac război. Dacă lumea merge atât de rău, este fiindcă sunt mai multe bătălii decât rugăciuni. (Donoso Cortes).

INFORMAȚII

In ziua de 8 Noembrie a. c. se va face sfințirea bisericii renovate din *Satina Mică*.

Sfânta Patriarhie comunică: 1. Pe ziua de Luni 10 Noembrie 1947, s'a convocat pentru orele 10 dimineața *Congresul Național Bisericesc în sesiune extraordinară*. 2. In vederea alegerilor de Căpriorhi în locurile vacante s'au convocat și colegiile Electorale respective pentru datele următoare: Marți 11 Noembrie pentru alegerea Episcopului Maramureșului; Miercuri 12 Noembrie Roman; Joi 13 Noembrie Dunării de Jos; Vineri 14 Noembrie Râmnicului Nouului Severin; Sâmbătă 15 Noembrie Arhiepiscopului Craiovei; Luni 17 Noembrie Mitropolitului Sucevei; Marți 18 Noembrie Mitropolitului Moldovei.

Pentru transport s'au avansat sumele necesare la centrele Eparhiale; unde sunt rugați să se adreseze.

Biletele de tren sunt necesare pentru întoarcere.

Păr. D. Veștemeanu a fost numit director general al Căltelor.

C. Preoți N. Valeanu-Cornea, D. Anuțoiu-Băile Herculane, O. Trailovici-Iablanța și I. Adamescu Domașnea au fost decorați cu „Meritul Cultural pentru biserică cl. I-a”. Felicitările noastre!

Concertul simfonic dat de orchestra Grupului Specialități Moto din Div. H. C. C. la Caransebeș în 21 Oct. a. c. în cadrul seratei Arlusului a atras un numeros și select public în frunte cu P. S. Sa Episcopul nostru Veniamin și D. General de Corp de armată Niculescu Cociu, comandantul Regiunii IV din Timișoara. Serata a fost deschisă de Dl. Dr. T. Rotariu președ. Arlusului, după care a vorbit Dl. Lt. Col. Nicolescu, comandantul Garnizoanei locale, care a arătat realizările și concursul Armatei. A urmat apoi conferința Dlui Dr. Mihail Feneșan, notar public, despre rolul și grija familiei în U. R. S. S. La urmă Dl. General Niculescu Cociu a laudat activitatea desfășurată și a dat prețioase îndemnuri pentru adâncirea prieteniei româno-sovietice.

In timpul dela 1—7 Noembrie a. c. Soc. A. R. L. U. S. va sărbători în toată țara prin festivități, conferințe și concerte strângerea legăturilor de prietenie cu U. R. S. S., iar în 7 Nov. se va sărbători a 30-a aniversare a revoluției socialiste din Octombrie.

Asociația română pentru strângerea legăturilor de prietenie cu Cehoslovacia a serbat la Ateneul Român din București la 27 Oct. a. c. a treia aniversare a eliberării și independenței Cehoslovaciei prin un festival, la care s'au ținut cuvântări urmate pe concertul Filarmoniceii.

Decese

A *reposit* de curând talentatul pictor bisericesc *Dimitrie Belizarie* din București.

Dr. Zeno Bejan, fost medic primar al județului Severin, a murit subit în 20 Octombrie a. c. în etate de 59 ani.

Dumnezeu să odihnească sufletele lor cu dreptii.

Mulțumire Părintele D. V. Anuțoiu, parohul Bisericii ortodoxe din Băile-Herculane împreună

cu toți credincioșii săi, aduc și pe această cale calde mulțumiri D-lui Toma Gorun Directorul Penitenciarului civil din Timișoara și soției sale D-na Paraschiva Gorun, pentru jertfa ce au făcut-o acestei biserici prin recartizarea, îmbrăcarea și argintarea Sfintei Evangheli dăruită în anul 1894 de către fostul ministru al Căltelor Tache Ionescu.

Deasemenea se aduc mulțumiri și Părintelui Dr. Victor Vlăduțeanu cons. la Mitropolia Banatului prin a cărui grijă s'a efectuat această lucrare. Bunul Dumnezeu să ocrotească atât pe mărinimoșii donatori, cât și pe osârduitorul lucrării.

PARTEA OFICIALĂ

COMUNICAT

Nr. 4556/947.

Datoria de a ne asigura pâinea pentru ziua de mâine: însămnțările.

Bunul Dumnezeu ne-a auzit rugăciunile noastre zilnice și nu ne-a pierdut pentru mulțimea păcatelor noastre și astfel după 2 (doi) ani de cumplită secetă, ne-a dat belșug în toate.

Acest an a fost scaparea noastră dela pieire sigură prin cumplită foamă.

Datori suntem să cădem cu smerenie înaintea Domnului și să-i mulțumim pentru toate binefacerile revărsate asupra Țării noastre.

Pentru a nu ajunge însă la noui încercări datori suntem să ne gândim, încă de pe acum la ziua de mâine și astfel să ne grăbim a face **la timp, toate însămnțările de toamnă.**

Plugarii noștri, fii credincioși ai sf. noastre Biserici suntem siguri că-și vor face datoria față de familia și Neamul lor, fără să aștepte prea multe îndemnuri. Totuși acolo, unde din cauza lipsurilor prea mari și a inventarului agricol descompletat, nu s'ar putea face la timp însămnțările de toamnă, îndemnăm, cucernica noastră preoțime să ajute cu tot ce-ace poate să stăruiască și să apeleze-și la concursul autorităților județene, pentru a **nu rămâne nici o palmă de pământ neînsămnțată.**

Făcându-ne și această datorie vom vedea că înțelegem înaltele comandamente ale ceasului de față și că stăm de veghe la destinele Neamului, a scumpei noastre Patrii, clădită prin atâtea jertfe de veacuri.

Caransebeș, la 24 Octombrie 1947.

Episcop:
† VENIAMIN

CIRCULARĂ

Nr. 4363 E 1947

In Foia Diecezană Nr. 9—11/1947 am invitat Cucernica noastră preoțime să ia măsuri de plantare a cel puțin 10 (zece) pomi, în pământul Sf. biserici sau în sesiuni.

Rapoartele primite au fost mai mult decât îmbucurătoare.

Semn că am fost înțeleși pe deplin de către cei mai mulți slujitori ai Sf. Altar.

Drept continuare a acțiunii începute, dăpunem ca și primăvara anului 1948, să se continue cu plantarea pomilor.

În acest scop, se vor face din timp gropile necesare în vederea plantărilor.

Despre cele executate, fiecare Oficiu parohial va raporta Of. protopopesesc cel mai târziu până la 1 Aprilie 1948.

Of. protopopesesci vor centraliza datele și le vor înainta cel mai târziu până la 1 Mai 1948.

De nexecutare rămâne personal responsabil fiecare preot.

Caransebeș la 30 Octomvrie 1947.

Consiliul eparhial

NOTĂ OFICIALĂ

Nr. 4398 E. 1947.

On. Minister al Cultelor, cu adresa Nr. 49838-1947, ne comunică în copie, adresa On. Minister al Agriculturii și Domeniilor, direcția îndrumărilor silvice Nr. 420277/1947, care solicită concursul Chiriarhiilor din Țară pentru ameliorarea pășunilor alpine în scopul creierii de condițiuni optime pentru creșterea vitelor în afara pădurilor, care trebuiesc ferite pe viitor de pășunat.

Art. III și IV. al acestei adrese are următorul cuprins:

Proprietarii golurilor de munte sunt obligați chiar în toamna anului 1947, să curețe cel puțin 25% din suprafața golurilor de munte invadate de vegetație lemnoasă arborescentă, arbustivă și subarbustivă (molid, brad, târător, etc).

Până la întocmirea planului de lucru pe 4 ani și până la punerea lui în aplicare, organele silvice, agricole și zootehnice, cu concursul autorităților administrative, jandarmerești, militare, școlare, bisericesti și al oficiilor economice județene, vor proceda de urgență la curățirea pășunilor alpine din golurile de munte de vegetația lemnoasă arborescentă, arbustivă și subarbustivă, în limita posibilităților de realizare.

Cele de mai sus se comunică spre știre și îndemn la colaborare cu celelalte autorități.

Caransebeș, la 20 Octomvrie 1947.

Consiliul eparhial

COMUNICATE

Nr. 4380 E. 1947.

Ministerul Cultelor cu Nr. 48.985/1947, ne trimite în copie adresa Nr. 42.073 B. 1947 a Președenției Consiliului de Miniștri:

„În conformitate cu dispozițiunile d-lui Ministeru Subsecretar de Stat Emil E. Bodnăraș;

Avem onoare a Vă ruga să binevoiți a cunoaște că, în urma intrării în vigoare a Tratatului de Pace, vizele de intrare și de eșire din Țară, pentru orice fel de pașapoarte (diplomatice, de serviciu și obișnuite), se acordă numai de *Ministerul Afacerilor Interne*.

În consecință, orice cerere de viză adresată în altă parte sau la Președenția Consiliului de Miniștri nu va fi luată în considerație“.

Vă rugăm a da dispozițiunile respective tuturor organelor săbalterne.

Caransebeș, la 21 Octomvrie 1947.

Episcop:

† **VENIAMIN**

Consilier referent:

Prof. Dr. Iacob Crețu

Nr. 4544 C. 1947.

În Tipografia arhidiecezană din Sibiu a apărut valoroasa traducere din Sf. Părinți, a prof. univ. Dr. D. Stăniloaie „Filocalia vol. I. (400 Lei) și Vol. II (380 Lei), plus spesele de poșta.

Se află sub tipar Vol. III de peste 500 pag. care va costa 550 Lei, plus spesele poștale.

Recomandăm această prețioasă carte tuturor Cuc. preoți și fie personal, fie din bugetul parohiilor să se procure și să se trimită de urgență prețul pentru vol. III ca să li se rezerveze, căci ulterior să li mai scump.

Cărțile se vor comanda la Librăria Arhidiecezană Sibiu, Str. Mitropoliei 45.

Caransebeș, la 28 Octomvrie 1947.

Consiliul eparhial

Nr. 4566 E. 1947.

On. Minister al Agriculturii și Domeniilor prin deciziunea sa publicată în Monitorul Oficial din 3 Septemvrie a. c. interzicând sub urmări grave, exploatarea tuturor terenurilor cultivabile, (arabile, pășuni, fânețe, vii și grădini) în dijmă sau arenda, invităm preoțimea noastră, ca uzufructurată a sesiunilor parohiale, ca să cultive, începând cu anul economic în curs, toate sesiunile parohiale, ca și cele bisericesti și cantorale, numai în regie proprie și spre acest scop să încheie *contracte de munci agricole*, cu unul sau mai mulți muncitori agricoli, conform formularului de mai jos și aceste contracte să le autentifice la Primăria comunei respective, asemenea conform formularului de mai jos.

Aceste contracte — cari se vor redacta în câte 4 (patru) exemplare, unul pentru arhiva parohiei, altele pentru muncitorii agricoli și cel din urmă pentru arhiva primăriei — sunt scutite de orice taxe, timbre și impozite proporționale, conform legilor pentru organizarea și încurajarea agriculturii.

Caransebeș, la 24 Octomvrie 1947.

Consiliul eparhial

Contract de munci agricole

Subsemnatul . . . muncit ^{or}/_{on} prin aceasta declar . . . că ^{m'am}/_{ne-am} angajat ca și lucrător . . . agricol permanent . . . la C. S. Părintele . . . paroh, domiciliat în comuna . . . județul . . . uzufructuarul sesiunii parohiale, în întindere de . . . jug. cad proprietatea Parohiei ort. rom. cîn comuna . . . județul . . . privitor la exploatarea în regie proprie a acestei sesiuni, în următoarele condițiuni:

1. Data angajamentului este dela 1 Noemvrie 1947 până la 31 Octomvrie 1948,

2. Munci agricole ce trebuiesc îndeplinite sînt: cele de argați la cai sau alte vite, apoi aratul, grăpatul, tăvălugtul, prașitul, săpatul, plivitul, cositul, seceratul, adunatul, seeratul, culesul și tăiatul, căratul cu căruța, sau alte lucrări, ce s'ar cere pentru cultura pămîntului și îngrijirea animalelor.

3. Plata anuală în bani e de . . . lei, adică . . . lei, care sumă este a se plăti în patru rate egale trimestriale.

4. Pe lângă plata în bani voi mai primi anual în natură: . . . grâu, . . . orz, . . . porumb, . . .

5. Munca o voi face cu mîncarea mea.

6. Alte condițiuni:

7. Subsemnatul . . . paroh, ca și uzufructuarul sesiunii parohiale din comuna . . . primesc în totul condițiunile prevăzute în acest contract.

Acest contract se va executa întocmai după prescripțiunile legii pentru organizarea și încurajarea agriculturii din 22 Martie 1937, cu modificarea ei din 22 Aprilie 1940 și a regulamentului din 4. I. 1941.

Făcut astăzi la . . . 1947, în comuna . . . județul . . .

Uzufructuar: . . . Muncitor agricol: . . .

Primăria comunei . . . Plasa . . . jud. . . .

Proces verbal Nr. _____

În localul primăriei și înaintea noastră, primarul asistat fiind de dl. . . . notarul comunei s'au prezentat: Părintele . . . și . . . locuitor și muncitor agricol domiciliat în comuna . . . cerându-ne verbal autentificarea prezentului contract de munci agricole.

În urma acestora:

Cetindu-se acest contract de către dl. notar din cuvînt în cuvînt în auzul și prezența părților, la întrebările făcute de noi, ne-au declarat că este făcut cu consimțămîntul și libera d-nealor voință și că părintele . . . și . . . locuitor, muncitor agricol, l-au scris propriu.

Luând act de declarațiunile și consimțămîntul părților, avînd în vedere îndeplinirea formalităților prevăzute în legea privitoare la organizarea și încurajarea agriculturii, din 22 Martie 1937, cu modificarea ei din 22 Aprilie 1940, dăm cuvenita autentificare prezentului contract, care se va păstra în dosarul contractelor de inwoeli agricole al comunei pe anul 1947 Nr. . . .

Drept care s'a încheiat prezentul proces-verbal, semnat de noi și de notar.

Primar,

Notar,

P. S. Privitor la exploatarea terenurilor bisericesti, cantonale și școlare, formularul de mai sus suferă modificare în sensul următor:

Contract de munci agricole

Subsemnatul . . . muncitor . . . domiciliat . . . în comuna . . . prin aceasta declar . . . că ^{m'am}~~de-am~~ angajat ca și lucrător . . . agricol permanent . . . la Parohia ort. rom. din com. . . . jud. . . . reprezentantă prin C. Sa Părintele . . .

. . . președintele Consiliului parohial ort. rom. a acestei Parohii, domiciliat în comuna . . . privitoare la exploatarea terenurilor cultivabile în regie proprie în întindere de cea . . . jugh. cad. proprietatea Parohiei, în următoarele condițiuni:

Iar punctul 7 al contractului a se modifica astfel:

7. Subsemnatul . . . paroh, președintele consiliului parohial ort. rom. în numele Parohiei ort. române din comuna . . . declar că primesc în totul condițiunile prevăzute în acest contract.

Și ca încheiere:

președintele consiliului . . . muncitor . . . agricol parohial ort. rom. din . . .

semnătura

semnătura

Industria de lemne Mundus și Borlova-Armeniș S. P. A.
Caransebeș — Balta-Sărată

Extras de pe procesul verbal al adunării generale ordinare
din 5 Iulie 1947.

Adunarea generală ordinară în unanimitate
decide:

1. Aprobă darea de seamă a Cons. de Administrație pentru exercițiul 1946, precum și raportul censorilor.

2. Aprobă bilanțul și contul de profit și pierdere încheiate pentru același exercițiu pe ziua de 31 Decembrie 1946.

3. Adunarea Generală a aprobat conturile prezentate, a acordat descărcarea Consiliului de Administrație și Comitetului de supraveghere, a reales pe timp de 1 an pe Dnii Dr. Alexandru Morariu, Sabin Evuțianu și Siegfried Baumgartner în Consiliul de Administrație, a ales pe Dl. Dr. Edmund Huszár sen. ca membru nou al Consiliului de Administrație pe timp de un an, — și a ales pe Dl. Dr. Alexandru Morariu ca administrator de egal.

4. În comitetul de Supraveghere au fost realesi dnii Augustin Munteanu expert contabil, Dr. Tiberiu Arsenovici expert contabil și Dr. Nicolae Domăneanțu.

Grefa Tribunalului Caransebeș

Se certifică de noi exactitatea prezentului cu originalul depus la acest Tribunal în dosarul Nr. 170 f. soc. și se vizează de noi pentru a fi publicat și afșat.

Caransebeș, la 18 Octombrie 1947.

Grefier, C Crețu

A apărut
Calendarul
Românului

cu șematism pe
1948

care se va trimite
prin Oficiile proto-
popești la parohii.

Prețul unui exem-
plar este de 100 Lei